

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: **F. H., A.**, so sídlom O., I., zast. A. proti žalovanému: **SLOVENSKÝ VODOHOSPODÁRSKY PODNIK, štátny podnik**, Radničné námestie 8, Banská Štiavnica, I. v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PzV-PR 2009/002CZ3938/2009 zo dňa 22. mája 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 26S/7/2009-69 zo dňa 3. decembra 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 26S/7/2009-69 zo dňa 3. decembra 2009 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie žalovaného č. PzV-PR 2009/002CZ3938/2009 zo dňa 22. mája 2009 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Žalobcovi **p r i z n á v a** náhradu trov konania v sume 575,03 €, ktoré je povinný žalovaný zaplatiť na účet JUDr. L.L., advokáta v lehote 10 dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. PzV-PR 2009/002CZ3938/2009 zo dňa 22. mája 2009, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu OZ žalovaného v Piešťanoch č. 825102908 zo dňa 27. marca 2009, ktorým bol žalobcovi podľa § 79 ods. 7 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách (ďalej len „zákon o vodách“) a podľa § 79 ods. 8 zákona o vodách a § 8 ods. 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 755/2004 Z.z. vykázaný nedoplatok za odber podzemnej vody za rok 2008 v sume 290.382 Sk za odber 96.794 m³ podzemnej vody. Svoje rozhodnutie odôvodnil krajský súd tým, že žalobca nepreukázal opodstatnenosť zaradenia do jednotkovej sadzby 0,70 Sk/m³ nakoľko pitnú vodou odoberal nie na účely, na ktoré použitie pitnej vody ustanovuje zákon 355/2007 Z.z. resp. zákona č. 126/2006 Z.z., nakoľko sa pitná voda nepoužíva v potravinárskom podniku pri výrobe výrobkov, ale že žalobca produkuje surovinu, keď prevádzkuje prevádzkarne, v ktorých prvovýrobu, t.j. výkrm hydiny a možnosť odoberať podzemnú vodu za 0,0232 euro/m³ mohol až od 1. januára 2009, kedy bolo nariadením vlády SR č. 367/2008 Z.z. novelizované nariadenie vlády SR č. 755/2004 Z.z. Zároveň krajský súd poukázal na skutočnosť, že žalobca predmetnú vodu nepoužíval len na napájanie hydiny, ale aj na čistenie chovných priestorov, čo žalobca v priznaní nešpecifikoval a že správne bola určená miestna príslušnosť prvostupňového správneho orgánu, ako aj skutočnosť, že poplatková povinnosť za odber podzemnej vody sa vzťahovala na žalobcu ako odberateľa vcelku a nie za jednotlivé vodné zdroje. Preto žalobu zamietol a zároveň žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že súd nesprávne právne posúdil vec v tom, že v posudzovanom prípade nebral do úvahy ust. § 40 zákona č. 39/2007 Z.z. o veterinárnej starostlivosti, § 7 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. ako aj § 8 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Súd zároveň neúplne zistil skutkový stav veci a nevykonal navrhnutý dôkaz potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností a to rozhodnutie správneho orgánu č. 8252103307 z 28. marca 2008, ktorým správny orgán určil výšku poplatku za odber podzemnej vody vo výške 0,70 Sk/m³. Podľa názoru žalobcu súd nesprávne posúdil skutočnosť, že prevádzky prvovýroby (chov

hospodárskych zvierat) nie sú podľa zákona č. 39/2007 Z.z. o veterinárnej starostlivosti potravinárskymi prevádzkami. Ďalej namietal, že konanie sa podľa ust. § 7 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. malo viesť podľa miesta činnosti (odberu podzemnej vody) a tvrdenie žalovaného, že konanie vedie správny orgán najbližší sídlu prevádzkovateľa nemá podľa žalobcu oporu v zákone, pričom sa riadili usmernením ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, ktoré je podľa jeho názoru nesprávne a nezáväzná, nakoľko ministerstvo nemá kompetenciu dávať výklad zákonov, ale túto má len Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 8 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch. Taktiež žalobca namietal porušenie ústavných princípov a to princíp spravodlivého procesu, ako aj princíp právnej istoty a predvídateľnosti zákona a jeho aplikovateľnosti pri rozhodovacej činnosti orgánov verejnej správy a kontinuity rozhodovania zakotvenej v § 3 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. Na základe toho navrhol napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP a vrátiť súdu prvého stupňa podľa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Postup pri určení výšky poplatku za rok 2009 za odber podzemných vôd podrobne opísal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a podľa jeho názoru pri výpočte výšky poplatku za odber podzemných vôd v roku 2007 došlo k jej nesprávnemu použitiu jednotkovej sadzby a že došlo k zámen dvoch subjektov, a to žalobcu a spoločnosti H. A., ktorá prevádzkuje potravinársku prvovýrobu a je registrovaná na stránke štátnej veterinárnej a potravinovej správy. Zároveň uviedol, že miestna príslušnosť bola určená správne podľa § 79 ods. 7 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách a § 79 ods. 2 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách je viazaná podľa miestnej príslušnosti odberateľa a nie na jednotlivý vodný zdroj (miesto odberu). Nedomnieva sa, že by porušil ust. § 47 ods. 2 a 3 zákona o vodách tým, že sa pri vydaní rozhodnutia opiera o usmernenie ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky a že pri rozhodovaní postupoval aj podľa § 40 zákona č. 39/2007 Z.z. o veterinárnej starostlivosti a tiež § 11 ods. 1 zákona č. 126/2006 Z.z. o verejnom zdravotníctve. To, že u žalobcu ide o prevádzkarne prvovýroby, teda o chov hydiny, dokazujú aj kópie príslušných regionálnych veterinárnych a potravinových správ pre jednotlivé prevádzkarne. Ďalej uviedol, že v snahe vylúčiť akúkoľvek svojvôľu zo strany výkonnej moci pri aplikovaní právnych predpisov, požiadal ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky o právne stanovisko k sporným otázkam. Podľa jeho

názoru nedošlo ani k porušeniu kontinuity pri rozhodovaní v skutkovo zhodných alebo podobných veciach, nakoľko excesom bolo rozhodnutie za odber podzemných vôd v roku 2007, kedy bol žalobca zaradený do nesprávnej položky, pričom všetci ostatní odberatelia boli zaradení do položky § 6 ods. 2 písm. d/ nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 755/2004 Z.z.. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je potrebné vyhovieť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovení § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk a bol verejne vyhlásený dňa 1. júla 2010 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Predmetom súdneho preskúmacieho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PzV-PR 2009/002CZ3938/2009 zo dňa 22. mája 2009, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu OZ žalovaného v Piešťanoch č. 825102908 zo dňa 27. marca 2009, ktorým b žalobcovi podľa § 79 ods. 7 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách (ďalej len „zákon o vodách“) a podľa § 79 ods. 8 zákona o vodách a § 8 ods. 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 755/2004 Z.z. vykázaný nedoplatok za odber podzemnej vody za rok 2008 v sume 290.382 Sk za odber 96.794 m³ podzemnej vody. Sporným pritom nebolo medzi žalobcom a žalovaným množstvo odobratej vody, ale to, či sa na činnosť žalobcu má aplikovať ust. § 6 ods. 2 písm. b/ alebo ust. § 6 ods. 2 písm. d/ Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 755/2004 Z.z. v znení platnom do 31. decembra 2008 a či boli porušené princípy kontinuity pri rozhodovacej činnosti orgánov verejnej správy a či mal postupovať žalovaný tak, že mal rozhodovať o jednotlivých odberných miestach alebo za všetky odberné miesta jedného prevádzkovateľa.

Podľa § 13c ods. 1 písm. b/ zákona č. 272/1994 Z.z. o ochrane zdravia ľudí voda určená na ľudskú spotrebu (pitná voda) je voda používaná v potravinárskych podnikoch pri výrobe, spracovaní, konzervovaní alebo predaji výrobkov alebo látok určených na ľudskú spotrebu.

/platné do 31. mája 2006/

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 126/2006 Z.z. o verejnom zdravotníctve voda určená na ľudskú spotrebu (ďalej len "pitná voda") je voda v jej pôvodnom stave alebo po úprave určená na pitie, varenie, prípravu potravín alebo iné domáce účely bez ohľadu na jej pôvod a na to, či bola dodaná z rozvodnej siete, cisterny alebo ako voda balená do spotrebiteľského balenia a voda používaná v potravinárskych podnikoch pri výrobe, spracovaní, konzervovaní alebo predaji výrobkov alebo látok určených na ľudskú spotrebu. /platné do 31. augusta 2007/

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov pitná voda je voda v jej pôvodnom stave alebo po úprave určená na pitie, varenie, prípravu potravín alebo na iné domáce účely bez ohľadu na jej pôvod a na to, či bola dodaná z rozvodnej siete, cisterny alebo ako voda balená do spotrebiteľského balenia a voda používaná v potravinárskych podnikoch pri výrobe, spracovaní, konzervovaní alebo predaji výrobkov alebo látok určených na ľudskú spotrebu.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 39/2007 Z.z. prevádzkovatelia potravinárskych podnikov uvedení v odsekoch 3 a 4 sú povinní požiadať územne príslušnú regionálnu veterinárnu a potravinovú správu o registráciu každej prevádzkarne, ktorá je pod ich kontrolou.

Podľa § 40 ods. 3 písm. a/ zákona č. 39/2007 Z.z. registrácia podľa tohto zákona a osobitných predpisov 128) sa vyžaduje pre prevádzkarne, ktoré vykonávajú

1. len prvovýrobu, 129) ktorou je na účely tohto zákona produkcia, chov alebo odchov prvotných produktov 130) živočíšneho pôvodu vrátane zberu prvotných produktov živočíšneho pôvodu, dojenia a produkcie hospodárskych zvierat pred zabitím, ako aj lovu, výlovu, rybolovu a zberu voľne žijúcich zvierat,

2. operácie a činnosti súvisiace s prvovýrobou, ktorými sú preprava, skladovanie a manipulácia s prvotnými produktmi živočíšneho pôvodu v mieste ich produkcie, ak tá podstatne nemení ich povahu, preprava zvierat produkujúcich potraviny na trh, na bitúnok alebo medzi farmami, prepravné operácie na dodávanie prvotných produktov živočíšneho pôvodu, ktorých povaha sa podstatne nezmenila z miesta ich produkcie do prvej prevádzkarne určenia, ak ide

o produkty rybolovu a voľne žijúcu zver.

Podľa § 40 ods. 4 písm. a/ zákona č. 39/2007 Z.z. činnosťami podľa odseku 3 písm. a/ sú produkcia, chov alebo odchov zvierat produkujúcich potraviny a všetky s tým spojené činnosti, ako je preprava zvierat produkujúcich mäso na trh, na bitúnok alebo preprava zvierat medzi farmami.

Podľa § 6 ods. 2 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 755/2004 Z.z. v znení platnom do 31. decembra 2008 sadzba poplatkov za odbery podzemných vôd podľa účelu ich použitia je pre

- a) verejné vodovody 1,00 Sk/m³,
- b) odbery na účely, na ktoré sa použitie pitnej vody ustanovuje podľa osobitného predpisu, 7) 0,70 Sk/m³,
- c) odbery geotermálnych vôd a odbery iných podzemných vôd na energetické využitie 0,80 Sk/m³,
- d) odbery na ostatné použitie 3,00 Sk/m³.

Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca má registrované príslušnými regionálnymi veterinárnymi a potravinovými správami prevádzkarne na úžitkový chov hydiny určenej na výkrm, ktoré sa považujú za potravinárske podniky v zmysle zákona č. 488/2002 Z.z.. Túto skutočnosť potvrdil aj sám žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe z 1. apríla 2010. Zároveň z administratívneho spisu vyplýva, že u žalobcu bola vykonaná kontrola na odbery podzemných vôd podľa záznamu z kontroly z 19. novembra 2007 v prevádzkach Z., Č., U., P. a B. a z ktorého vyplýva, že bolo preverené a zistené použitie odobratej podzemnej vody na účely napájania a ošetrovania hydiny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že administratívne orgány, ako aj súd prvého stupňa na základe nimi zisteného skutkového stavu vec nesprávne právne posúdili a preto vo veci nesprávne rozhodli. Nesprávne právne posúdenie v danej veci spočíva podľa odvolacieho súdu v tom, že žalovaný správny orgán ako aj prvostupňový správny orgán a prvostupňový súd sa pri vydaní napadnutého rozhodnutia a konania ktoré mu predchádzalo ako aj pri preskúmaní

napadnutého rozhodnutia dôsledne neriadili príslušnými právnymi predpismi a to najmä § 40 ods. 1, 3 a 4 zákona č. 39/2007 Z.z. o veterinárnej starostlivosti a § 17 ods. 1 zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Je totiž nepochybné, že predmetom podnikania žalobcu je okrem iného aj chov brojlerov a produkcia jatočnej hydiny, teda žalobca mal povinnosť svoje prevádzkarne v ktorých túto činnosť vykonáva registrovať na príslušných regionálnych veterinárnych a potravinových správach, čo aj urobil. Na základe toho bolo potom zrejmé, že v zmysle zákona o veterinárnej starostlivosti ide o potravinársky podnik definovaný § 40 ods. 1 zákona č. 39/2007 Z.z. a voda používaná v týchto podnikoch, resp. jednotlivých prevádzkach žalobcu smie byť len vodou, ktorá bola definovaná § 13c zákona č. 272/1994 Z.z. o zdraví ľudí a následne po jeho zrušení § 11 ods. 1 zákona č. 126/2006 Z.z. o verejnom zdravotníctve, resp. neskôr od 1. septembra 2007 § 17 ods. 1 zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov a teda odber podzemných vôd uskutočňovaný žalobcom v súlade so zákonom č. 364/2004 Z.z. o vodách a na nim uskutočňované odbery sa vzťahoval režim upravujúci § 6 ods. 2 písm. b/ Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 755/2004 Z.z. aj v znení platnom do 31. decembra 2008.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že novelizáciou Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 755/2004 Z.z.. Nariadením č. 367/2008 Z.z., ktorým sa § 6 ods. 2 písm. b/ doplnil o text „a na odbery na napájanie a na ošetrovanie hospodárskych zvierat“ nemožno chápať a vykladať inak ako, že normotvorca touto novelou sledoval cieľ spresniť a ozrejmiť obsah a výklad nejasej právnej normy.

V zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky pritom nemožno nepripomenúť, že Slovenská republika je právny štát, čo priamo vyplýva z čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a je založený na princípoch právnej istoty a predvídateľnosti právnych noriem, pričom nejasné a neurčité právne normy nemožno aplikovať a vykladať na ťarchu adresáta právnej normy, ale vždy na ťarchu tvorcu právnej normy. Tak napr. v náleze sp. zn. PL. ÚS 67/07 zo dňa 6. februára 2008 ústavný súd judikoval: „Princíp právnej istoty je nepochybne neoddeliteľnou súčasťou princípov právneho štátu zaručeného čl. 1 ods. 1 ústavy (mutatis mutandis II. ÚS 48/97, PL. ÚS 37/99, PL. ÚS 49/03, PL. ÚS 25/00, PL. ÚS 1/04,

PL. ÚS 6/04 atď.). Ústavný súd v súvislosti s princípom právnej istoty vo svojej judikatúre už viackrát uviedol, že s jeho uplatňovaním v právnom štáte sa spája požiadavka všeobecnosti, platnosti, trvácnosti, stability, racionálnosti a spravodlivého obsahu právnych noriem (PL. ÚS 15/98 tiež napr. PL. ÚS 1/04, alebo PL. ÚS 8/04).

V žiadnom prípade však nemožno pripustiť, aby orgán štátnej správy si prisvojoval kompetencie, ktoré mu nepatria a sám podával vydávaním metodických pokynov a stanovísk výklad právnych noriem. Štátne orgány môžu podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Pokiaľ ide o námietky žalobcu týkajúce sa toho či rozhodoval vecne a miestne príslušný správny orgán a či mal rozhodovať správny orgán o každej jednotlivéj prevádzkarni samostatne, tak v tejto veci považuje argumenty žalobcu za zjavne nedôvodné a stotožňuje sa s dôvodmi, ktoré v rozhodnutí uviedol k týmto otázkam súd prvého stupňa, teda že rozhodoval vecne a miestne príslušný správny orgán a že sa správne rozhodol o odberoch zo všetkých prevádzok jedného odberateľa, hoci sú na rôznych miestach.

Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení a vychádzajúc z vyššie uvedených dôvodov preto rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že postupom podľa § 220 O.s.p. tak, že rozsudok krajského súdu č.k. 26S/7/2009-69 zo dňa 3. decembra 2009 zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného č. PzV-PR 2009/002CZ3938/2009 zo dňa 22. mája 2009 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní žalovaný v zmysle ust. § 250j ods. 6 O.s.p. je právnym názorom súdu viazaný. Neakceptovanie tohto právneho názoru môže mať za následok porušenia princípu legality a ústavnokonformného správania orgánom štátnej moci v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný žalobca má právo na úplnú náhradu trov tohto konania.

Výška priznaných náhrad trov konania sa skladá :

1. Z náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré právny zástupca žalobcu najskôr e-mailom a potom listom zo 7. júla 2010 v zmysle vyhl. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. vyčíslil a Najvyšší súd Slovenskej republiky uznal :

1.1. Trovy právneho zastúpenia na krajskom súde

1.1.1. prevzatie a príprava zastúpenia (29. 6. 2009) - 1 úkon práv. pomoci 115,90 €

1.1.1.1. prislúchajúca náhrad rež. paušálu 6,95 €

1.1.2. podanie žaloby (7.júla 2009) - 1 úkon práv. pomoci 115,90 €

1.1.1.2. prislúchajúca náhrad rež. paušálu 6,95 €

1.2. Trovy právneho zastúpenia na odvolacom súde

1.2.1. podanie odvolania (25.2.2010) ..... 1 úkon práv. pomoci 120,23 €

1.2.1.1. prislúchajúca náhrad rež. paušálu 7,21 €

celkom tarifná odmena : 352,03 €

celkom rež. paušál : 21,11 €

DPH 19% 70,89 €

Celkom s DPH 443,03 €

2. z náhrady súdneho poplatku za žalobu a odvolanie 2x66,00 €

v celkovej sume : **575,03 €**

Odvolací súd nepriznal žalobcovi náhradu trov konania za vyjadrenie k podaniu žalovaného zo dňa 1. decembra 2009, pretože prvostupňový súd vo veci dňa 3. decembra 2009 vyhlásil rozsudok, teda tieto trovy konania nepovažoval za účelne vynaložené a preukázané.

Žalovaný je povinný náhradu trov konania v sume 575,03 € zaplatiť na účet JUDr. L.L., advokáta č. X., vedený v Tatra banke, a.s. v lehote 10 dní od právoplatnosti rozsudku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.

V Bratislave 1. júla 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Dagmar Bartalská